

**R. P. Ildephonsi Peñafiel E' Societate Jesu, Quondam In
Cusquensi Collegio Sacrae Theologiae Primarij
Antecessoris ... Theologia Scholastica Naturalis**

Peñafiel, Alonso

Lugduni, M.DC.LXXIIX.

5. Amplius urgentur dicta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95892](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95892)

esse non Dei: ergo si negatio Dei seu contradictorium Dei vniatur cum Deo, tribuereturque ipsi suum effectum formalem, faceret Deum non Deum, ac proinde destrueret ipsum materiale; & sic non resisteret vnum concretum ex ipsis: ergo vnum contradictorium non potest vni cum altero contradictorio, ita vt tribuat illi effectum formalem proprium, vt resulet ex illis vnum concretum.

Declaratur amplius; quia albedo vt albedo non potest ita vni cum nigredine, vt ipsam nigredinem, & (non solum subiectum nigredinis) reddat albam, item calorem summum non potest ita vni frigiditati summæ, vt illa reddatur calida summa tribuatque calor ipsi denominationem propriam, & effectum formalem sibi proprium, item curvitas non potest vni rectitudini ita vt faceret rectitudinem curvam, & ratio est quia tales formalitates opponuntur inter se contrariæ videlicet clarius, & evidentiùs licet tenebræ possent vni acri, nihilominus nullo modo possunt vni luci, ita vt ipsam lucem reddat tenebræ, sicut neque mors potest vni cum vita, ita vt vitam reddat mortuam tribuendo illi suum effectum formalem, & denominationem propriam, ita vt ex vi talis vnionis resulet vnum concretum, quia habent oppositionem privativam inter se: sed duo contradictoria non habent oppositionem contrariam vt nigredo, & albedo, &c. neque privativam, vt mors, & vita, sed potius maiorem oppositionem contradictoriam, videlicet quæ est omnium maxima, ratione cuius magis immediate opponuntur, pugnant, & repugnant extreme: ergo multo minus possunt ita vni, vt vnum contradictorium denominet alterum, & tribuat illi suum effectum formalem; ratione cuius resulet vnum concretum ex utroque.

Deinde, quia licet amor possit vni aut denominare aliquod subiectum antequam sit, nullo modo potest vni aut denominare odium respectu eiusdem obiecti, imo possibilitas ipsa non potest vno modo chimæram, quæ non est; nec potest esse, denominare formaliter, & reddere illi suum effectum formalem, sive per actuale vnionem, sive per connotationem connexionis; ita vt ex possibilitate, & chimæra resulet vnum concretum scilicet possibile, cuius nulla ratio potest dari, nisi oppositio quæ datur inter possibilitatem, & chimæram, nam vt subiectum recipiat effectum formalem à forma, debet esse capax talis effectus, & vnionis ad formam: sed vnum oppositum non est capax alterius, maiori scilicet incapacitate, quæ potest dari, scilicet repugnantia: ergo non potest vnum oppositum recipere effectum formalem, & denominationem ab alio, quod à fortiori videtur in duobus contradictorijs, ratione cuius ex illis non potest coalescere vnum concretum, v.g. licet ex homine, & negatione Dei, ex homine, & negatione lapidis possit resultare vnum concretum, scilicet homo non Deus, aut non lapis, aut homo fundamentaliter distinctus à Deo, & à lapide, nihilominus certissimum, & evidentiùs est, nullo modo posse adhuc divinitus vni inter se, hominem, & negationem eiusdem hominis, ita vt ex illis resulet vnum concretum sive per connotationem extrinsecam connexionis, sive per vnionem intrinsecam actuale ratione oppositionis quam habent inter se; exemplo morali declaratur, quia ad hoc vt fiat vnum compositum morale, aut mysticum, & ad hoc, vt coeant duæ

partes mysticæ, aut morales ad constituendum vnum etiam per extrinsecam vnionem, aut connotationem, debent habere partes convenientiam, concordiam, & amicitiam moralem; quare si datur repugnantia moralis inter illas discordia, contrarietas, & oppositio non potest ex illis fieri vnum corpus mysticum, & vnum compositum morale, & ideo ex Mahumetanis, Mauris, & Christianis, &c. non potest fieri vna Ecclesia, & vnum corpus mysticum, quia Mauri, Mahumetani, Pagani, & Christiani pugnant in fide, & repugnant maxime secundum fidem, quæ est ratio formalis constituendi Ecclesiam.

Sed duo contradictoria realiter maxime ac immediate pugnant, & repugnant inter se: ergo ex illis nullo modo convenientibus, nullamque concordiam, & amicitiam, vt ita loquar, inter se habentibus, nequaquam poterit fieri vnum concretum; præterea, quia vt duo vniantur ad vnum, debent ita ad invicem pertinere, vt vnum connotet aliud per connotationem connexionis: sed vnum contradictorium non connotat aliud per connexionem, sed per repugnantiam; unde secundum Dialecticos non sunt termini pertinentes sequela, sed potius pertinentes repugnantia: ergo nullo modo potest fieri vnum ex illis, ita vt vna pars denominet aliam.

SVBSECTIO V.

Amplius arguentur dicta.

Quia omne medium formale vniendi duo extrema inter se, neque debet esse oppositum alicuius extremi vniibilis per ipsum, neque debet pugnare cum ipsis, neque destrui per adventum illorum; sed potius ita debet convenire cum ipsis vt vniatur utrique extremo, & simul permaneat cum utroque vniito: sed possibilitas existentia est medium formale, ratione cuius existentia creaturæ vnitur intrinsece cum actione per quam Deus producit existentiam; & existentia accipit esse à Deo: ergo possibilitas nullo modo potest esse opposita existentia, neque pugnare cum actione productiva Dei, sed potius necessario debet attingere utrumque extremum, & vniere secum utroque, & existere permanenter cum ipsis vniitis inter se: qui contradictorium existentia, & negatio immediata illius, neque potest coniungi cum existentia, neque cum actione productiva existentia: sed potius debet necessario destrui per adventum existentia: ergo contradictio existentia, aut negatio eiusdem non potest esse possibilitas existentia. Maior huius syllogismi est evidens, quia duplex solum genus medij vniendi potest dari; aliud per modum dispositionis, vt est quantitas, & reliquæ qualitates, v.g. quæ disponunt ad vniendam materiam substantialem cum forma substantiali, cuius exemplum est organisatio, quæ est vltima, & perfecta dispositio ad vnionem materię cum forma, & organisatio, quia tale medium vniendi est, nullo modo pugnat cum materia vel forma; neque per adventum vnionis formæ, & vnionis ad materiam destruitur, sed potius vnitur cum utraque, & perseverat cum utrisque vniitis inter se, attingendo utrumque extremum, & vnionem; aliud medium vniendi est formale & proximum, & hoc est duplex, primum in actu primo, scilicet potentia, seu capacitas quam habet materia vt vniatur

Ggg 3 cum

cum forma. Secundum est exercitium illius capacitatis, v. g. ipsa receptio, seu vniio, & vtrumque medium vniendi attingit intrinsece vtrumque extremum vniitum, & permanet cum illo, & nullo modo pugnat cum aliquo ex illis extremis alias pugnet, & non pugnet cum illo; pugnet ut vos dicitis, non pugnet, quia attingeret vtrumque, & cōduceret ad perfectionem illius: ergo omne medium formale vniendi duo extrema inter se neque debet esse oppositum alicuius extremi, vniibilis per ipsum, neque debet pugnare cum ipsis neque destrui per adventum illorum, sed potius ita debet convenire cum ipsis, ut vniatur vtrique extremo, & simul permaneat cum ipso.

53 Minor prima, & præcipua ex supra late dictis patet manifeste, quia existentia ratione sua possibilitatis potest produci à Deo, & de facto ratione illius producit à Deo: sed in tantum producit à Deo existentiam in quantum terminat intrinsece actionem divinam productivam existentiae, & in tantum terminat actionem illam in quantum existentia per modum termini vniit intrinsece tali productione: ergo possibilitas est ratio formalis sub qua vniit existentia cum actione productiva Dei, vel quare vniit cum ipsa: sed ratio formalis quare vnam vniit cum alio est medium formale vniendi vtrumque extremum: ergo possibilitas est medium formale vniendi existentiam intrinsece cum actione productiva Dei.

54 Vigetur, omnis potentia, seu capacitas passiva per quam vnum extremum est aptum, & capax vniendi se cum altero, est medium formale talis vniionis, saltem in actu primo; ideo enim potentia obediendialis, quam habebat humanitas Christi ad vniionem hypostaticam, & quam habet anima ad vniionem cum gratia sunt media formalia ad talem vniionem, quia reddunt animam, & humanitatem aptam, & capacem ad talem vniionem: sed possibilitas existentiae est capacitas, seu potentia passiva per quam redditur existentia vniibilis cum actione divina, quia ex vi illius redditur producibilis à tali actione, & producibile ut producibile est vniibile, sicut productum est vniitum cum actione, cum autem ex vi possibilitatis reddatur existentia capax, ut producat, & dicitur capax ut vniatur cum productione, sicut è contra, impossibilitas quam habet chimæra redditur hæc in capacem, ut vniatur cum actione divina, & producat à Deo: ergo possibilitas existentiae est medium formale vniendi existentiam cum actione divina.

SUBSECTIO VI.

Aliud argumentum principale ponitur.

55 **O**Via si possibilitas esset negatio existentiae, & contradictorium illius esset repugnantia ad existendum, vel esset repugnans existentiae: sed repugnantia ad existendum realiter est impossibilitas, & impossibilitas non est possibilitas: ergo negatio existentiae non est possibilitas, nec potest esse. Minor est evidens, quia sicut possibile est quod non repugnat existere, vel non repugnantia existendi, sic impossibile est quod repugnat, vel est repugnans existere; unde sicut possibilitas, quia constituit possibile in esse non repugnantis existere est non repugnantia ad existendum, ita similiter impossibilitas, quia constituit impossibile in

esse repugnantis existere, est repugnantia ad existendum, v. g. identitas Dei cum creatura est impossibilitas opposita possibilitati, & incompatibilis cum illa in vna & eadem entitate, sicut impossibile est quod idem sit rationale, & irrationale: ergo repugnantia respectu existentiae est impossibilitas, & non possibilitas existentiae. Maior sic demonstratur, oppositio contradictoria est repugnantia summa, & immediata duorum, quorum vnum est negativum, & alterum positivum, tam in ordine ad identitatem inter se quam in ordine ad existendum in vno subiecto simul cum tali impossibilitate, ut nec per potentiam Dei absolutam possit aliter evenire, vel tolli hæc repugnantia, & impossibilitas, & ideo summa, & maxima omnium repugnantiarum nuncupatur: sed possibilitas est negatio existentiae, & sic est contradictorium negativum illius: ergo est summa, & maxima repugnantia existentiae, & talis negatio est summa, immediata, & maxime repugnans existentiae.

Vigetur clarius, quia formalis repugnantia 56 quæ datur in contradictorio negativo respectu positivi, v. g. in negatione existendi respectu illius non est per aliquid distinctum superadditum supra terminum negativum, quia neque est alia negatio, cum eadem ratio sit huius, quam primæ negationis, nec entitas positiva tam relativa quam absoluta, quia positivum non fundatur, nec subterminatur in negativo, & vltimo, quia est immediata repugnantia, & oppositio, quia contradictorium negativum non opponitur contradictorio positivo mediante aliquo, ut ex terminis patet, & supra de vniitate late demonstratum manet: ergo repugnantia negationis respectu positivi, cum non sit positiva ratio in negativo, quia idem non est sibi oppositum, nec ali-quod medium distinctum inter negationem, & positivum restat necessario ut sit ipsa ratio negationis formaliter quæ est contradictorium positivum formaliter; unde evidenter sequitur, negationem existentiae esse ipsam formalissimam repugnantiam, & oppositionem ad existendum, vel ad existentiam, sicut & distinctio formaliter negationis respectu positivi contradictorii est formalissima ipsa negatio sine aliquo addito, ut supra late probatum manet: sed repugnantia ad existendum, & repugnantia maxima existentiae est impossibilitas in sententia omnium, etiam adversariorum: ergo negatio existentiae, quæ quia contradictorium est illius, est summa, maxima, & immediata repugnantia existentiae, & ad existendum erit ex se, & quantum in se impossibilitas maxima existendi; unde in illo subiecto, in quo datur quantum est ex se, & in quantum est sibi, reddit illud impossibile respectu illius, quare nullo modo possibilitas ad existendum erit.

Vigetur, in chimæra impossibilitas nihil est 57 aliud, quam quod sit negatio intrinseca existentiae, & sic quod sit repugnantia, ut coniungatur chimæra cum existentia realiter, quia idem est chimæra, ac illa repugnantia ad existendum, ut adversarij explicant; unde ipsa per suum ipsum esse est repugnantia ut existat, & ut vniatur cum ipsa existentia sive media vniione intrinseca, sive identitate, sive extrinseca coexistentia, & conjunctione vtriusque, media qua reddatur chimæra intrinsece aut extrinsece existens; sed in contradictorio negativo, scilicet negatione existentiae est summa & immediata repugnantia, ut coniun-